

VELBLOUDÍ BABIČKA ELIŠKA JE MÁMOU!!! VÍTÁME MALÉHO ELIOTA!

Přátelé, toto jsme opravdu nečekali... Ne, že by nám naše velbloudí 25 letá „babička“ Eliška neposkytovala indicie, které vedly k jedinému – že se jedná o příznaky březosti, ale v takový šťastný konec jsme ani nedoufali. Zázraky se však dějí. A jeden z nich se udál. Na svět se podívalo mládě velblouda dvouhrbého. „V pátek 13. jsme při ranní kontrole terénu našli ve výběhu velbloudů placentu, novorozené mládě leželo v boudě opodál. Porodní váha 29, 8 kg hlásala, že se narodilo v pravý čas. Obavy nám však dělala maminka Eliška, která první tři dny byla na mateřskou lásku skoupá. Včerejším večerem, si troufáme říct, že má mládě vyhráno. Včera poprvé si totiž Eliška mládě už hlídala, večer ho dokonce odmítala i opustit a mléko mu poskytovala bez naší pomoci. Dnešní váha ukázala 31, 8 kg. Vše tedy nasvědčuje tomu, že se malý Eliot bude těšit krásnému dětství a zkrášlí život i své mámě, které osud nadělil i v pokročilém věku něco výjimečného. Tatínek Lorenzo se otcem stal vůbec poprvé,“ uvádí vedoucí zimoviště afrických zvířat Pavel Vidlář.

CHOV V ZOO OLOMOUC

Velbloudy chováme téměř od prvopočátku zahrady, a to od r. 1958. V roce 1983 přišli ze Zoo Liberec samec Jásir a samice Arafat. Jásir byl nadmíru plodný samec, kterého jsme v jeho činnosti podporovali „služebními cestami“ do spřátelených zoologických zahrad, v nichž se úspěšně rozmnožoval. Poslední mládě se v olomoucké zoo podařilo odchovat v roce 2000. Nynější skupinu tvoří: samec Lorenzo (Ostrava), nejstarší samice Eliška (Olomouc), Terezka (Liberec), Maryszka (Opole), Masafi (Olomouc), Eliot (Olomouc).

OBECNÉ INFORMACE

Jedná se o domácí býložravá zvířata domestikovaná asi před 4,5 tisíci let, chovají se v počtu okolo 1,5 milionu jedinců. Divoce žije jen v Gobi a severozápadní Číně v počtu necelých 1 000 jedinců a je kriticky ohrožený. Velbloudi se pouštním podmínkám umí neskonalé dobře přizpůsobit. Jejich srst, která slouží jako velmi dobrý tepelný izolant, je doslova mistrovským dílem přírody a dokáže je chránit před mrazy až – 40°C. Úzké štěrby nozder se při písečné bouři semknou a brání pronikání jemných pískových částic. Uši chrání husté chomáče srsti a oči dlouhé dvojité řasy. V případě nutnosti zakryje velbloud oční bulvu průhledným víčkem a začne slzet, aby vyplavil případná zrnka písku. Díky upravenému metabolismu vydrží velbloud bez vody více než 2 týdny. Délka přežití bez vody závisí na potravě. Jakmile dorazí do oázy, může během patnácti minut vypít i 150 litrů vody. Velbloudi mají dobře vyvinutý čich a dokážou ucítit vodu na vzdálenost 17 km. A ptáte-li se, zda h.... hoří, tak velbloudí ano. Trus je tak dokonale zbaven vody, že je možné ho ihned použít k rozdělení ohně. Pociťuje-li velbloud ohrožení, či se potřebuje bránit, používá 3 zbraně. Kouše, kope – nemá slabiny, jeho velký akční rádius mu tedy umožňuje kopat do všech stran. A plive. Sliny s bachorovou tekutinou dlouho střádá, ve chvíli, kdy je munice dostatek, vyhledá terč a plivne. Agresivní bývají převážně samci v říji.

ZAJÍMAVOSTI

Hrb neobsahuje vodu, jak se někteří lidé mylně domnívají, ale tuk. Jeho zásoba může dosahovat až 40 kg. Velbloud v horku neotevírá tlamu jako jiná zvířata. Zatímco pes při velkém vedru otevře tlamu, vysune jazyk a zrychleně dýchá někdy až 300 krát za minutu, velbloud má tlamu zavřenou a nadýchne se jen asi 16 krát.

Eliško, máme z vás ohromnou radost.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325